

НОВЪТЪЦІ ОФИЦІАЛЕ.

Депешъ Чиркларъ а Екс. Сале Миністръл Имперіал а интереселор стръине де С. Петербургъ, адресатъ репрезентацілор съѣ дн църіле стръине ¹¹/₂₃ Февр. 1849.

Авзіреа десуре дитраеа тръелор поастре дн Трансільваніа, пътънд прілежі коментаріѣ (рѣсълътъчирі) иперволиче, афл де кзвіиць а въ дншъртыні дитрѣ атеаста кртътоареле дншъноціицьрѣ:

Къноскъте сълт кѣте вървѣрїѣ шї крѣзімі саѣ фѣптъйт дн Трансільваніеа де кѣтрѣ банделе иносрѣнцилор Бугарї, карїѣ, съв команда фѣгарїѣлѣ полон Bem, нѣ демѣлт саѣ фост дншїне де арміа австрианѣ. Дншпѣтъмѣгараеа де каре саѣ кзпрїне тоатъ цара дн ауронїеа Сїбіѣлѣ шї а Брашовѣлѣ, шї тѣмплѣторѣл неаціѣне а мїжлоачелор мїлігаре де каре иѣгїмеаѣ генералїѣ австриенї, сїре а ле фери де ирадѣ шї дісноере, аѣ фост дндемнат пе локѣиторїѣ ачестор доѣ політїѣ, ашевзате кеар дн фаца аван-постѣрїлор поастре, а се адреса ирїи органѣл маїсграцілор сеї кѣтрѣ Капѣл-комедант а тръелор поастре кантонате пе маршїне. Днн партеалор, генералїѣ австриенї, дорезѣ а щї тот дн іст скоиѣ, дитрѣ кѣт, дн каз де невое, ар пѣте ащента зп аціѣстор де ла ної.

Генералъ Лідерс реферѣнд ачесте ла Дншѣратѣл, і саѣ рѣсѣзис, днн орѣндѣала Маестѣціѣ Сале, къ адекъ дн фантѣ політїїле Брашовѣл шї Сїбіѣл серїоз сѣр аменїца де кѣтрѣ хорда а вре знеї дївїзіѣ де ревелї Бугарї, шї къ Гѣвернѣл австриан ар фї дн ачел момент лїцїт де мїжлоачеле де а ле фери де о сѣрѣпаре неанѣратѣ,— і се дѣ авторїзаціе а дндрепта дн ачеле иѣрѣї зп корпос де аціѣне де тръпе; аста дншѣл нѣмаї дн казѣл знеї невої неѣрнїте, шї нѣ алт фелїѣ декѣт дсуре о черере експресѣ а дрегѣторїеї мїлігаре де кнїтеїне ал Австриеї.

Дѣпѣ аствѣ авторїзаціе евентѣалѣ, прїмеждіа че аменїца челе дозе політїѣ фѣкѣндѣсѣл маї ауронїетѣ, дн зрѣтаеа зпшї авантаж кнѣтъат де ревелї ла Медїем, шї черерїле локѣиторїлор дншїиодѣсѣл кѣтрѣ кано-комедантѣл а пѣтерїлор поастре, акомпанїаге де о кетаре формалѣ а генералїлор Пѣхнер шї Шѣртер — Генералъ Лідерс нѣаѣ крѣзѣт а маї пѣте реѣзѣа дорїнделе че і саѣ ростїт. Дрент ачел аѣ орѣндѣйт а се кзпрїнде амѣеле політїѣ, фїекаре де зп дегашамент де тръпе а кѣрора нѣшѣр шї комїзїере маї нїште сѣаѣ фост реѣлат де генералїѣ Австриеї. Венїреа ачелор тръпе сѣаѣ фост зрат кѣ марї шѣртѣрїсірї де вѣкѣрїе а локѣиторїлор, маї алес де дншїонорареа Цертанѣл, каре кѣ дрент ера дншпѣтъмѣгараеа де крѣзімеа сѣлватїкѣ а Секїлор. Солдаціѣ восгрїї саѣ прїїмїт къ враѣе дескїсе; Ії саѣ дншѣтѣнциат къ пѣне шї саре, шї зп таре нѣшѣр де дїсдерадїї цертанї шї рошѣлї карїѣ се ирегѣтїсѣ а трече маршїнеа, асіѣграціѣ десуре алор иетречере, саѣ грѣвїт а се дншѣтѣрна ла зрна шї каселе лор.

Іакѣ, Домнѣле, кѣм сълт евентїментеле дн а лор сімѣлз адеѣр. Днн ачесте Д-воастрѣл вѣдї днкеѣ къ Дншѣратѣл дншѣвїїнцид днтраеа а кѣтеѣа тръпе дн Трансільванїа, саѣ повѣдѣйт нѣмаї де мотивеле де оменїре. Аста сѣ атїнѣче нѣмаї де о шѣсѣрѣл кзрат локалѣ, каре нѣаре нїшїк де комѣн кѣ о інтервенціе днарїнатѣл дн интереселе днн пѣшѣтрѣ а Гѣвернѣлѣ Австриан. Имперїа Австриеї е де аціѣне де иѣтернїкѣ, еа къ глорїе аѣ ведерат'о дн епоха днн зрѣт ирїи енерѣїа къ каре сѣлгѣрѣ, де рѣнд аѣ дншѣрѣнат иатрѣ інсѣрѣкціѣ, сїре а маї аве дн Трансільванїа невое де врѣш аціѣстор материал днн партеа поастрѣ. Акѣм дѣнѣ че аѣ сѣнсе Бугарїа, не дншѣтѣрїет ва дншїеа дншїндереа партїдеї ределе, шї лѣареа де Сїбіѣ шї де Брашов,— дакѣ Bem лѣар кзпрїнде днн казѣла дншѣвїїцицьрїѣ иѣтерїлор австриене, нѣар иѣте фї декѣт пе зп

Nouvelles Officielles.

Dépêche circulaire adressée par le Ministère Impérial des Affaires Etrangères de St. Pétersbourg, à ses représentans à l'étranger datée du 11-23 Février 1849.

La nouvelle de l'entrée de nos troupes en Transylvanie pouvant donner lieu à des commentaires exagérés, je crois devoir Vous transmettre à ce sujet les informations suivantes:

On connaît quelles horreurs et quelles atrocités ont été commises en Transylvanie par les bandes d'insurgés Hongrois qui, sous la conduite du réfugié polonais Bem, y ont été en dernier lieu refoulés par l'armée Autrichienne. La terreur dont ces effroyables excès avait frappé tout le pays dans les environs d'Hermanstadt et de Cronstadt, et l'insuffisance accidentelle des moyens militaires que possédaient les Généraux Autrichiens, pour les préserver du sac et du pillage, avait engagé les habitans de ces deux villes, situées presque en face de nos avant-postes, à s'adresser par l'organe de leurs magistrats au Commandant en chef de nos troupes cantonnées sur la frontière. De leur côté les Généraux Autrichiens avaient désiré connaître dans le même but, jusqu'à quel point, en cas de besoin, ils pourraient compter sur un renfort de notre part.

Le Général Lüders en ayant référé à l'Empereur, il fut répondu, par ordre de Sa Majesté, que si en effet les villes d'Hermanstadt et de Cronstadt étaient sérieusement menacées du fléau d'une division des rebelles Hongrois, et que le Gouvernement Autrichien fût privé momentanément des moyens de les préserver d'une ruine imminente: — il était autorisé à diriger sur ces deux villes un corps de troupes suffisant; mais qu'il ne devait le faire qu'en cas d'absolue nécessité, et pas autrement que sur une demande expresse de l'autorité militaire supérieure Autrichienne. — Postérieurement à cette autorisation éventuelle, le danger qui menaçait les deux villes étant devenu plus pressant, à la suite d'un avantage remporté par les rebelles près de Medgyes et les instances des habitans auprès du chef de nos forces s'étant renouvelées, accompagnées d'une réquisition formelle des Généraux Puchner et Schurter, — le Général Lüders n'a pas cru devoir plus longtemps se refuser aux vœux qui lui étaient exprimés. En conséquence il a fait occuper les deux villes, chacune par un détachement de troupes dont le nombre et la composition avaient été d'avance déterminés par les Généraux Autrichiens.

L'arrivée de ces troupes a été accueillie par les habitans surtout par les populations Allemandes qu'effrayait à juste titre la cruauté sauvage des Szecklers, avec de vives démonstrations de joie. Nos soldats ont été reçus à bras ouverts; on est venu à leur rencontre avec le pain et le sel, et rassurés sur leur existence, un grand nombre d'émigrés allemands et valaques qui déjà s'apprétaient à passer la frontière, se sont hâtés de revenir sur leurs pas et de rentrer dans leurs foyers.

Voilà, Monsieur, quels sont les faits dans leur simple vérité. Vous en concluez, que l'Empereur, en autorisant l'entrée en Transylvanie de quelques troupes, a été uniquement guidé par des motifs d'humanité. Il ne saurait s'agir ici que d'une mesure purement locale, qui n'a rien de commun avec une intervention armée dans les affaires intérieures du Gouvernement Autrichien. L'Empire d'Autriche est trop puissant, il l'a prouvé trop glorieusement dans les derniers temps, par l'énergie avec laquelle il a comprimé à lui seul quatre insurrections successives, pour qu'il eût besoin en Transylvanie d'un secours matériel de notre part. Déjà maître de la Hongrie, il aura d'ici à peu achevé la défaite du parti rebelle, et la prise d'Hermanstadt et de Cronstadt, si Bem avait réussi à l'effectuer grâce à l'infériorité des forces Autrichiennes, n'eût pu

moment, фъръ а тѣлтѣи револта де пеіреа дефинитивъ че о ащеаптъ. Днесъ орѣ кът де скъртъ ар фѣ къприндереа ачелор політїи, ар фѣ де аісіне спре а о сѣзне прѣзїи, тѣчелерїеї шї сѣзнѣреї; шї де асгъ непорочїре воїам а ле фери пої дѣпрезнъ къ асторїтѣїле австріене. Іста есте сконзл зпїк а мїшкѣрїї каре трѣнеле поастре аѣ фѣкѣт; де сіне сѣ дѣдѣлеце къ окѣпація ачестор доѣ політїи нѣ поате фѣ де кът провїзорїїкъ. Генералїї пострїї аѣ шї лѣат ordın de а ле демарта, шї а трече маршїнеа дѣдатъ че с'ар дѣпрѣдїеа прїмеждіа че пѣлтеа асѣпра лор.

Дн асгъ дѣдѣлецере, Домнѣле, ведї аве а експїка, ка респнс ла інгерпеладїїле че ар пѣте а ві се адреса асѣпра знеї тѣмплѣрї трекѣтоаре каре п'аре вр'о інпортецѣ пѣвлїкъ декѣт ачеїа че рѣѣ-къцетѣторїлор плаче аї да.

Nota Exc. лор сале DD. Комїсарї імперїалї дн прїнчїпалтеле Молдо-Ромѣне, адресатъ Exc. сале D. Каїмакам.

Бѣкѣрѣшї 3/15 Martie 1849.

Домнѣле Каїмакам!

Рѣѣ къцетѣторїї се дѣделетнїческѣ де кътева зїле а рѣспндї ворвеле челе маї дїшенцате каре, къ тоате къ провїнѣ дїн ісвоаре некѣрате, п'аѣ пѣтѣт сѣ скапе де а поастрѣ лѣреамїнте.

Се ворвеле кънд де прїмеждії імацінарїе де каре локѣторїї де Бѣкѣрѣшї ар фѣ аменїцадї, кънд де о дѣкїпзїтѣ пелдѣдѣлецере дѣтре фонкціонарїї амвелор кърїї, шї спре а да ачестор іскодїрї о пѣрере де адеѣтѣр, нѣ прецетѣ а окѣпа не пѣвлїк десїре оарекаре комѣїлѣрїї політїїче, фоарте депѣртате де сѣера ачелора че ле зрѣскѣ.

Де прїсос есте а черчета мотивїле зпор асемене дн шѣлѣтоаре адеменїрї, шї дн орї каре алтѣ епохѣ, еле нѣ ар мерїта алта декѣт деспрѣцѣ.

Къ тоате ачесте непѣтѣнд перде дїн ведере лѣкѣрл тѣпѣтор къ каре п'аѣ дн сѣрчїнат дѣалта дѣкредере а Аѣгѣстїлор Сѣверанї шї а дѣгѣдї ка, не кънд пачеа шї дїнїшеа дерѣї сѣнт протѣжате де кътрѣ о імпозантѣ пѣтере дѣпартаѣ, се кътезѣ а дѣспѣїтѣнта о дѣмпонораре лїнїцїтѣ, лїпсїнд'о прїн аста де а еї лїбертате де а лѣкра, сїре а вїндека ранїле каре револѣдїа аѣ къшзнат індустрїеї шї комѣрѣдѣлї еї, дрент ачееа дѣдемнѣт не Exc. Воастрѣ ка не шеф ал гѣвернѣлї, де а лѣа тѣсѣрїле къвенїте, ка поліцїа сѣ аїве о енерцїкъ прїзїгерѣ, шї дѣнре лѣїле дерїї, се дѣнрѣнезе тот фелїї де ворѣ зрїте де рѣѣ къцетѣторїї сѣѣ фѣрѣ цїсдекатѣ шї каре ар фаче сѣ паскѣ дѣнрїжїреа лїпсїгѣ де нїчї зп темеїї. Сѣоплѣ кътрѣ карїле дѣнрѣскѣ опїтелеле поастре сѣнт нескїпѣат тот ачеле. Амвеле дѣлѣте кърїї каре авет зїор а ле репрезента, воескѣ а рѣстаторнїчї шї а рѣдїгемееа дн цара ромѣнеаскѣ ordїнл лѣнїзїт шї лїнїшеа, шї пої вом фѣ дн старе де а дѣмїлїнї ачесте.

Прїїмїї Exc. воастрѣ дѣкредїцїлїеа консїдерадїеї поастре чеї маї дѣсепнате.

(сѣвскїс) Фїсад. А. Дїзхамел.

А В С Т Р І А.

Дн лїпса повїталїлор дїректе дїн Трансїлванїа, дѣпрѣтѣтѣм зрѣлѣтоарїле дїн газета Цертанѣ де Бѣкѣрѣшї, дїн каре, дѣнз о лѣнз дѣнрѣрѣшїере *) ам прїїмїт азї No. 19 шї 20. „Дѣнз лѣреа Сївїлїї ла 11 Март, знде корнл чѣл мїк а Росїенлор къ ероїзм аѣ стѣтѣт дѣнїштеа знеї пѣтерї дѣшѣтрїте а лѣї Бем, генералѣ Пѣхнер аѣ операт а са зїнре къ колонеллї Скарїатїн ла Толман, амвѣ ачесте корпѣрї аѣаѣ сконѣ пелѣтѣрїзїет сѣ атаче Сївїлї. Се веде дѣсѣкъ аѣ зрѣтатапої алїе евенїменте екстраордїнарѣ, шї ковѣршїтоареа спорїре а інсѣрѣенцїлор венїдї дїн Бнгарїа, аѣ невоїг не трѣнеле австріене, сѣвѣ командѣ ген. Калїарї къ тоатѣ а лор артїлерїе а се траѣ асѣпра Брашовѣлї, де знде дѣсе сѣѣ рекемат трѣнеле росїене комѣндате де Ген. Енѣлхард, іар корнл колонеллї Скарїатїн аѣ лѣат о позїдїе пѣтернїкъ ла карантїнѣ не маршїнеа дерѣї ромѣнѣшї знде сосїсе 1000 солдацї австріенї къ генералїї Пѣхнер, Гедѣон, Пѣрстман шї Гѣвїх, карїї аѣ шї трекѣт не пѣтѣнтѣлѣ ромѣнеаскѣ. Ла Брашов се азѣа дн 7/19 Martie дерѣпѣрї де артїлерїе шї се адѣзѣаѣ рѣнїдї дїн партеа Зайден. Се зїче къ трѣнеле австріене, лїнсїте де амнїцїе, вор фѣ деасемене невоїте а се траѣ дн цара ромѣнеаскѣ.

*) Вестїгорл Ромѣнеаск нѣл прїїмїї де о лѣнз де зїле.

être que momentanée, sans servir à sauver la révolte de la perte finale qui l'attend. Mais, si courte qu'eût été l'invasion de ces deux villes, elle eût suffi pour les livrer au carnage et à la dévastation; et c'est là le malheur gratuit que nous avons voulu leur éviter de concert avec l'autorité Autrichienne.

Tel était le but unique du mouvement que nos troupes viennent de faire; il s'entend assez de soi même que l'occupation des deux villes ne saurait être que temporaire. Nos Généraux ont déjà reçu l'ordre de les évacuer sans délai et de repasser la frontière, dès que se sera dissipé le danger qui planait sur elles.

C'est dans ce sens, Monsieur, que Vous aurez à Vous expliquer, en réponse aux interpellations qu'on pourrait Vous adresser sur un incident passager qui n'a d'importance politique que celle que la malveillance se plairait à y attacher.

Note adressée par Leurs Excellences les Commissaires Impériaux dans les Principautés Moldo-Valaque à son Excellence le Caïmacam.

Bucarest le 3-15 Mars 1849.

Monsieur le Caïmacam.

Depuis quelques jours la malveillance se plaît à répandre les bruits les plus absurdes qui, malgré leur source impure, ne pouvaient échapper à notre attention. On parle tantôt de dangers imaginaires dont les habitans de Bucarest seraient menacés, tantôt d'une prétendue mésintelligence entre les fonctionnaires des deux Cours, et pour donner à toutes ces inventions une apparence de vérité, on n'hésite pas à préoccuper le public de combinaisons politiques, bien au dessus de la sphère de ceux qui les font.

Il est superflu de s'appesantir sur les motifs de ces perfides insinuations, et à toute autre époque, elles ne mériteraient que le mépris.

Cependant ne pouvant perdre de vue l'oeuvre salutaire dont nous nous trouvons chargés par la haute confiance de nos Augustes Souverains et tolérer que, tandis que la paix et la tranquillité du pays sont protégées par une imposante force armée, on ose intimider une population paisible, privée ainsi de sa liberté d'action pour faire disparaître les plaies frappées par la révolution à son industrie et à son commerce, nous engageons Votre Excellence comme chef du Gouvernement à prendre les mesures nécessaires pour que la Police exerce une surveillance active, et, d'après les lois du pays, réprimer avec sévérité tous les propos enfantés par la malveillance ou irrésolus qui contribueraient à faire naître des inquiétudes dénuées de tout fondement.

Le but vers lequel tendent nos efforts réunis est invariablement le même. Les deux Hautes Puissances que nous avons l'honneur de représenter, veulent rétablir et consolider en Valachie l'ordre légal et la tranquillité, et nous saurons y parvenir.

Agréez, Excellence, les assurances de notre considération la plus distinguée. (Signé) Fuad. A. Duhamel.

Евенїментеле Трансїлванїеї аѣ дѣдемнат не асторїтатеа Бѣковїнеї а кѣта глоателе дѣпартаѣ дїн валеа Сїрѣтѣлї, дїн дѣнзѣл Чернѣвѣлї, пѣнѣ дн маршїнеа Бесѣравїеї, дїн каре парте къ тѣнѣрї аѣ къпрїнеа нотїчеле тѣнцїлор. — Се азѣе къ вравлѣ колонел Ърван сѣѣ денѣмїр генерал.

ЦАРА РОМѢНЕАСКѢ.

Нѣшѣрл фѣгарїлор трансїлванї дн цара Ромѣнеаскѣ тѣл сѣѣ спорїт- ла Рїмнїк не Олт, аѣ сосїт агѣда дѣкѣт пелѣкѣнѣнд дн політїе, Exc. Са Генер. Хасфорд парте іаѣ дѣлокат аїче, парте дн сѣгѣл Окна, сар партеа чеа авѣтѣ аѣ трїмїсо ла Країова. Дѣмпонорареа ромѣнѣ дѣ ачесторѣ оаснедї непорочїдї тѣлт аїстѣтор шї фѣрдаскѣ дѣтѣрѣдонарѣ.

Скрїї де ла Бѣкѣрѣшї къ ген. Пѣхнер аѣ сосїт дн ачѣа капїталѣ спре а аѣе о конференцїе. Нѣ се шїе дакѣ корпѣл австріан ва рѣдѣтѣра дн Австріа прїн Банат сѣѣ прїн Молдова, ва трече дн Бѣковїна. — Фѣга шї непорочїреа Ромѣно-Сашїлор есте маї къмплїтѣ де ачѣа че Молдо-Ромѣнїї пѣдїрѣ ла 1821. Рїмнїкѣл шї тоатѣ калеа есте плїнѣ де фѣгарї, дѣмпонорареа шї Гѣвернѣл даѣ ла тодї аїстѣорїл пѣтїнѣос.